

«У полі ріс і розвивався...» (1893)

Глібов Леонід Іванович

У полі ріс і розвивався  
Козачки Нехворощі син,  
Всесвітнім став, з людьми спізнався.  
Дивись — де хата, там і він.  
Скрізь у господі порядкує,  
Щоб добрим людям догодить;  
Щодня по хаті він танцює,  
Буває так, що аж курить,  
Його усяка баба знає,  
Та нам у баби не питає,  
А вас загадочка питає,  
Щоб знать самим, як його звать.

Весела загадка сміється,  
Що із брехні спекла калач,—  
Як свіжий — *віником* він зветься,  
А як пристаріє — *деркач*.

[1893]

Постійна адреса: [http://ukrlit.org/hlibov\\_leonid\\_ivanovych/u\\_poli\\_ris\\_i\\_rozvyvavsia](http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/u_poli_ris_i_rozvyvavsia)